

Sygn. akt VI Ka 518/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Tekieli

Protokolant Katarzyna Witkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w J.M. R.

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2019 r.

sprawy D. D. (1) ur. (...) w J.

s. A. i K. z domu P.

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w związku z art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 13 marca 2018 r. sygn. akt II K 8/18

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. D. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. A. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 518/18

UZASADNIENIE

D. D. (1) oskarżony został o to że:

w dniu 8 lipca 2017 roku w J. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. D. (2) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do garażu w ten sposób że po uprzednim wypchnięciu okna dostał się do jego wnętrza celem dokonania kradzieży znajdującego się tam mienia którego jednak nie zabrał z uwagi na brak przedmiotów będących w jego zainteresowaniu czym działał na szkodę I. T. przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 lutego 2015 roku o sygnaturze akt II K 1248/14 za przestępstwa przeciwko mieniu na kare 3 lat pozbawienia wolności która będzie w okresie od 27.10.2010 roku do 9.04.2022 roku, zaliczono okres od 15.10.2012 roku do 16.10.2012 roku, 20.11.2012 roku oraz okres od 8.06.2013 roku 23.12. 2014 roku

to jest o czyn z art.13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 13 marca 2018 roku w sprawie II K 8/18:

I. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku przy czym ustalił, że zarzucanego mu czynu dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą tj. występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od 10 lipca 2017 r. godz.10:00 do 11 lipca 2007 r. godz.10:23;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli obrońca oskarżonego D. D. (1) i Prokurator Rejonowy w J..

Obrońca oskarżonego zarzuciła w apelacji:

1. obrazę przepisów postępowania która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia a mianowicie art. 374 § 1 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. polegająca na błędnym przyjęciu iż nastąpiło prawidłowe doręczenie oskarżonemu zawiadomienia o terminie rozprawy głównej a tym samym że istniały warunki do przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego i wydania orzeczenia co w konsekwencji doprowadziło do uniemożliwienia oskarżonemu realizacji przysługującego mu prawa do obrony w postępowaniu przed Sądem I instancji;

2. obrazę przepisów postępowania która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia a mianowicie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 352 k.p.k. polegająca na zaniechaniu przeprowadzenia przez Sąd dowodu z urzędu w postaci przesłuchania świadka M. B. w sytuacji gdy dowód ten mógł wnieść dodatkowy element przybliżający wyjaśnienie prawdy materialnej;

ponadto z daleko idącej ostrożności procesowej zarzuciła:

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia który mógł mieć wpływ na jego treść a wyrażający się w przyjęciu iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu podczas gdy takiemu przyjęciu przeczy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Stawiając powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu względnie o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Prokurator w swojej apelacji zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego – art. 13 § 1 k.k. polegającą na błędnym wskazaniu w pkt I sentencji wyroku tego przepisu jako podstawy wymiaru kary w sytuacji gdy przepis ten nie stanowi podstawy wymiaru kary. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy wymiaru kary art. 14 § 1 k.k. w miejsce art. 13 § 1 k.k. i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy w pozostałej części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego D. D. (1) nie była pozbawiona racji odnośnie pierwszego z zarzutów, co skutkowało uwzględnieniem wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 374 § 1 zd.1 k.p.k. oskarżony ma prawo brać udział w rozprawie. Powyższe oznacza, że udział w rozprawie przed Sądem I instancji nie jest co do zasady dla oskarżonego obowiązkowy, jest natomiast jego prawem, w związku z czym Sąd zobowiązany jest do umożliwienia mu skorzystania z tego prawa poprzez prawidłowe zawiadomienie o terminie rozprawy. Zgodnie z ogólną zasadą udziału osób w czynności procesowej, nie przeprowadza się takiej czynności jeśli osoba nie stawiała się a brak dowodu, że została o niej powiadomiona (art. 117 § 2 zd.1 k.p.k.).

Sprawa niniejsza zakończyła się wydaniem wyroku na pierwszym terminie rozprawy w dniu 13 marca 2018 r., w protokole rozprawy odnotowano że oskarżony nie stawiał się „zawiadomiony prawidłowo na adres AŚ w J.” (k.116).

Tymczasem z akt sprawy wynika że Sąd I instancji nie dysponował zwrotnym poświadczeniem odbioru podpisanym przez oskarżonego a jedynie pokwitowaniem odbioru przesyłki podpisanym przez pracownika Aresztu Śledczego w J. w dniu 1 lutego 2018 r. (k.126). Oskarżonego D. D. (1) w tym czasie nie było w Areszcie Śledczym w J., w dniu 16 października 2017 r. został przetransportowany do Aresztu Śledczego w D., gdzie przebywał w dniu 1 lutego 2018 r. i w dniu rozprawy, o której zawiadomienie nie zostało mu doręczone (k. 153, k.156). D. D. (1) nie został więc zawiadomiony o terminie rozprawy w dniu 13 marca 2018 r., co pozbawiło go możliwości złożenia wniosku o doprowadzenie na rozprawę i uczestniczenia w niej, w tym złożenia wyjaśnień. Sąd I instancji nie dysponując na rozprawie dowodem zawiadomienia oskarżonego o jej terminie powinien rozprawę odroczyć, czego nie uczynił i w tym dniu wydał wyrok. Rację ma skarżący obrońca, że tym samym naruszone zostało prawo do obrony oskarżonego, tym bardziej że D. D. (1) przed Sądem I instancji występował bez obrońcy. Zarzut naruszenia art. 374 § 1 k.p.k. w zw. z art. 117 § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. jest więc uzasadniony.

Wobec naruszenia prawa do obrony oskarżonego konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości. Tym samym niezbędne było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Jeleniej Górze (art. 437 § 2 k.p.k.).

Rozpoznanie pozostałych zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oraz zarzutu apelacji prokuratora było w tej sytuacji przedwczesne (art.436 k.p.k.). Będzie je miał na uwadze Sąd I instancji ponownie rozpoznając sprawę.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości bacząc aby nie naruszyć przepisów procesowych które były powodem uchylenia wyroku. Zebrany materiał dowodowy Sąd ten prawidłowo oceni i wyda wyrok który prawidłowo uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. A.kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.